

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010443
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Y. X., nar. X.XX.XXXX v X., trvale bytom L., P. X/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2016, prejednal odvolanie obžalovaného Y. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/130/2015 zo dňa 30. novembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný JF. X. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 26.8.2015, sp. zn. 2Pv 71/15/3307, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T 18/2014-90 zo dňa 05. 03. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 06. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To 37/2014-110 zo dňa 25. 06. 2014 odsúdený aj na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace a napriek tomu, že výzvu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T 18/2014-115 zo dňa 14. 07. 2014 na nástup do výkonu trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava s určenou lehotou nástupu najneskôr do 04. 08. 2014 prevzal dňa 06. 08. 2014, uvedenú výzvu v dobe od 07. 08. 2014 až do jeho dodania do výkonu trestu dňa 03. 12. 2014 do 17:15 hod. v Prievidzi a všade tam, kde sa v danom čase zdržiaval nerešpektoval, do výkonu trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil, ani súd ani ústav na výkon trestu nijakým spôsobom nekontaktoval a ani sa nesnažil kontaktovať,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/130/2015 zo dňa 30. novembra 2015 bol obžalovaný Y. X. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. na skutkovom základe, že napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/18/2014-90 zo dňa 5.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.6.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/37/2014-110 zo dňa 25.6.2014 odsúdený aj na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a napriek tomu, že výzvu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/18/2014-115 zo dňa 14.7.2014 na nástup do výkonu trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava s určenou lehotou nástupu najneskôr do 4.8.2014 prevzal dňa 6.8.2014, uvedenú výzvu v dobe od 7.8.2014 až do jeho dodania do výkonu trestu dňa 3.12.2014 do 17:15 hod. v Prievidzi a všade tam, kde sa v danom čase zdržiaval, nerešpektoval, do výkonu trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil, ani

súd ani ústav na výkon trestu nijakým spôsobom nekontaktoval a ani sa nesnažil kontaktovať. Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním obžalovaného proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Následne podané odvolanie odôvodnil sám a aj prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný vo svojich písomných dôvodoch odvolania vytýkal okresnému súdu, že nezabezpečil riadny, spravodlivý súdny proces a už počas priebehu pojednávania mu svojím správaním naznačoval jeho výsledok, v dôsledku čoho bol obžalovaný vystavený veľkému stresu a tlaku. To malo za následok, že sa obžalovaný nesústredil na proces. Cíti sa, ako keby bol znovu súdený a posudzovaný za spolupáchateľstvo vraždy v konaní o marenie, medzi ktorými skutkami je časový rozdiel 15 rokov. Sudca mu bránil dokončiť záverečnú reč, lebo vyvracal to, čo prezentoval súd v rozsudku. Sudca na hlavnom pojednávaní obžalovanému povedal, že mal predpokladať, že má nastúpiť dňa 7.8.2014 výkon trestu, keďže si prevzal výzvu na nástup trestu dňa 6.8.2014, do dňa 4.8.2014. Nepredpokladal, že má nastúpiť dňa 7.8.2014 tak, ako mu to súd kladie za vinu, ale bolo tam napísané 04.08.20140 a po otvorení doručky nepredpokladal, že v spleti čísel mal nastúpiť dňa 7.8.2014. Podľa názoru obžalovaného to bola chyba súdu, a preto výzva bola neplatná. Napriek tomu okresný súd v napadnutom rozsudku túto výzvu s nástupom trestu dňa 4.8.2014 berie ako právne čistú, ktorú netreba opraviť a obžalovaný mal z tejto výzvy predpokladať nástup trestu dňa 7.8.2014. Faktom je, že obžalovaný dodržal všetko, čo mu súd nariadil. Okresný súd obžalovaného nemôže odsúdiť podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. za marenie, pretože výzva bola neplatná. Obhajca v písomných dôvodoch odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a na to, že obžalovaný nevediac, že má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody, sa permanentne zdržiaval v meste Prievidza, dokonca bol zamestnaný. Žiadne priame ani nepriame dôkazy v neprospech obžalovaného pred súdom vykonané neboli, pričom odôvodnenie rozsudku neidentifikuje ani porušenie ani ohrozenia záujmu chráneného zákonom a už vôbec nie úmysel takéto porušenie privodiť. Prokuratúra pri podaní obžaloby aj okresný súd pri rozhodnutí o vine a treste si len nekriticky osvojili vymyslenú zápisnicu z prípravného konania bez akejkoľvek ambície kritického zhodnotenia jej obsahu a tiež spôsobu jej spísania. Nie je preukázané konanie obžalovaného takej intenzity a takej povahy, aby bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. Obžalovaný svojím konaním nenaplnil materiálne a ani formálne znaky nevyhnuté pre jeho odsúdenie. Preto obhajoba považuje za potrebné, aby sa skutok v konaní pred odvolacím súdom prehodnotil a aby bola prípadná vina obžalovaného dokázaná v riadnom procese, nakoľko obžalovaný sa v danej veci cíti byť nevinný. Obhajoba navrhla, aby odvolací súd po riadnom preskúmaní podaného odvolania a napadnutého rozhodnutia podľa § 321 ods. 1 písm. a/ - c/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, prípadne aby po doplnení dokazovania a odstránení rozporov sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Na základe preskúmania správnosti konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozsudku, ako aj správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu sa senát odvolacieho súdu stotožnil so správnosťou skutkových zistení okresného súdu, podľa ktorých skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal. Jedinou nezrovnalosťou so skutkovou vetou obžaloby prokurátora, vyplývajúcou z obsahu predmetnej výzvy obžalovanému na nástup výkonu trestu odňatia slobody, je to, že vo výzve je uvedené označenie najneskoršieho dátumu nástupu výkonu trestu „04.08.20140“.

V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aby mohli byť naplnené všetky pojmové znaky uvedeného trestného činu, vyžaduje sa

preukázanie aj subjektívnej stránky trestného činu, teda v danom prípade s poukazom na ustanovenie § 17 Tr. zák. úmyselné zavinenie páchatel'a nenastúpiť výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom.

Pre naplnenie pojmových znakov úmyselného zavinenia sa vyžaduje preukázanie existencie vedomostnej stránky (páchateľ vedel, že svojim konaním porušuje záujem chránený Trestným zákonom) a vôľovej stránky (chcenie porušiť záujem chránený Trestným zákonom v zmysle § 15 Tr. zák.). Z uvedeného logicky vyplýva, že ak páchatel' nemá vedomosť o porušovaní záujmu chráneného Trestným zákonom, nemôže mu byť implantované zavinenie formou úmyselného konania.

Ak napriek chybe vo výzve na nástup trestu mal okresný súd preukázané, že lehota na nástup trestu bola obžalovanému súdom stanovená najneskôr do 4.8.2014 a obžalovanému bola uvedená výzva na nástup trestu doručená až dňa 6.8.2014, u obžalovaného jednoznačne absentovala existencia vedomostnej zložky o plynutí lehoty stanovenej mu súdom na nástup trestu odňatia slobody. Preto obžalovanému nemožno implantovať úmysel nenastúpiť bez vážnych dôvodov výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom. Zo skutkovej podstaty vyššie citovaného trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pritom vyplýva, že uvedeného protiprávneho konania je objektívne možné sa dopustiť úmyselne len za podmienky, že páchatel' sa pred uplynutím súdom stanovenej lehoty dozvie o svojej povinnosti nastúpiť výkon trestu odňatia slobody v súdom stanovenej lehote.

Pokiaľ obžaloba a napadnutý rozsudok vyvodzovali trestnoprávnu zodpovednosť zo spáchania trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zo skutočnosti, že obžalovaný mal nastúpiť trest odňatia slobody po tom, čo bol vyzvaný na nástup trestu do 4.8.2014, ktorú výzvu prevzal po lehote určenej súdom na nástup výkonu trestu, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. chráni záujem spoločnosti na riadnom a striktnom rešpektovaní rozhodnutí súdu, ktorým bol páchatel'ovi trestného činu uložený trest odňatia slobody, čo zároveň vyžaduje, aby opatrenia na zabezpečenie výkonu takéhoto rozhodnutia boli jasné, jednoznačné, presné, prosté akéhokoľvek omylu a akéhokoľvek možného rozdielného výkladu, ako aj objektívne vykonateľné. Ak teda obžalovaný prevzal výzvu na nástup výkonu trestu po tom, čo márne uplynula súdom stanovená lehota na nástup výkonu trestu odňatia slobody, objektívne obžalovaný nemohol nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody v súdom stanovenej lehote, keďže objektívne nemal vedomosť o plynutí takejto lehoty. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že obžalovanému v danom prípade v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nemohla vzniknúť právna povinnosť nastúpiť do výkonu trestu mimo súdom stanovenej lehoty, ako mu to kládla za vinu obžaloba a napadnutý rozsudok, keďže žiaden všeobecne záväzný právny predpis mu takúto právnu povinnosť neukladá. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval úvahy okresného súdu v dôvodoch napadnutého rozsudku o tom, že obžalovaný si mal domýšľať, že či a kedy mal nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody, za právne irelevantné.

V nadväznosti na vyššie uvedené a na chybu (zrejme pisársku) v dátume, do ktorého bol obžalovaný súdom vyzvaný na nástup trestu, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že materiálnym predpokladom možnosti postihovať konania mariace výkon rozhodnutia súdu alebo orgánu verejnej moci je jednoznačnosť rozhodnutí a opatrení na ich výkon, prostých chýb a omylov. Len tak možno oprávnene vyžadovať od povinnej osoby striktné splnenie rozhodnutím a opatrením na výkon rozhodnutia uloženej povinnosti a v prípade nesplnenia uloženej povinnosti uplatniť voči páchatel'ovi prostriedky trestnej represie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd na rozdiel od okresného súdu dospel k právnenému záveru, že skutkom, pre ktorý bola podaná obžaloba na obžalovaného nedošlo k naplneniu všetkých pojmových znakov prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., z ktorého dôvodu napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo porušené ustanovenie Trestného zákona. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a za splnenia podmienok podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny

opravný prostriedok.